

Práve sa zberali k dverám, keď ich hlasné *člap!* prinútilo otočiť sa.

Tristan skočil do rybníka. Odplával pár dĺžok a vyprskol na nich gejzír studenej vody. „Hej! Poďte sem! Je to tu fakt mega príjemné!“ zakričal.

Emmy a Raul, ktorí upustili od toho, aby sa nad svojím kamarátom pozastavovali, prešli na klzký breh.

„Ehm, Tristan,“ ozvala sa Emmy po tom, čo ho chvíľku pozorovala. „Aj si sa na tú vodu dôkladne pozrel... skôr než si do nej skočil?“

„Nie, s rozbehom som rovno čľupol do vody. Je to úžasné! Prečo sa pýtaš?“ zafučal Tristan a preplával ďalšie kolo v olejovitej vode.

„Nuž, nepoložil si si otázku, čo za malé zelené hrušky sa to vznášajú na hladine?“

„Toto?“ opýtal sa Tristan. „Ach, to sú iba mladé lekná. Veď vieš, že skvelo chutia!“

Na dôkaz chňapol po jednej hruške a s pôžitkom ju nasal spolu s troškou vody do papuľky. Chlípal, mľaskal, žul a žul.

No odrazu sa zasekol. Vytreštil oči, papuľka sa mu natiahla. Pomaly a s poriadnou námahou prehltol.

„To nebolo lekno, však?“ opýtal sa váhavo.

„Nie, Tristan,“ odvetila Emmy. „To bolo jednoznačne vtáčie hovienko.“

